

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 1 Kwietnia r. s. 1821 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 22 marca.

Podług gazety senackiej z dnia 19 marca, przez Najwyższe Ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu r. t. wydane:

Dnia 10 stycznia. Prezydent czasowego departamentu wołyńskiego sądu głównego Hrabia Komarowski, uwolniony od tego obowiązku dla słabości zdrowia, a na jego miejsce naznaczony prezydentem, wybrany przez elekcyą na kandydata do tego obowiązku, obywatel Ludwik Stecki.

Dnia 17 stycznia. Z liczby kandydatów przez elekcyą szlachty gubernii wołyńskiej wybranych, mianowani prezydentami sądów głównych tej gubernii departamentu 1go Dyonizy Pruszyński, 2go Hrabia Stanisław Danin Karwicki.

Dnia 21 stycznia. Rady kollegialni: inspektor izby medycznej gubernii grodzieńskiej, doktor Bernard Michelson; zwyczajny profesor uniwersytetu wileńskiego Jan Czermawski; mianowani radcami stanu; tymże ukazem rady dworui: dyrektor szkół gubernii czernichowskiej Sylwester Samarski Bychowicz, nauczyciel w szkole starodubowskiej Jakub Radkiewicz, radca sądu jeneralnego czernichowskiego 1go departamentu Michał Nikonow, radca rządu gubernialnego półtawskiego Łukasz Diakow, mianowani radcami kollegialnymi, wszyscy ze starszeństwem od dnia wysłużenia lat ustanowionych w randze poprzedzających.

Przez ukaz J. C. M. do sprawującego ministerium spraw wewnętrzne z dnia 29 października r. t., na prośbę obywateli gubernii ukraińskiej, którzy grunta swe odstąpili dla osady zgiewy dywizyi ułańskiej, a dla rychlejszego zaprowadzenia gospodarstwa na gruntach, w zamiarę im od skarbu danych, prosili o pożyczanie 150,000 rubli, na ewikcyą tychże gruntów, licząc po 15 rubli na dziesięcinę, na termin 12letni; rozkazano tę pożyczkę uskutecznić z summy na wojskowe osady, dla obywateli na liście podanych, a z odbieranych procentów 6ciu, jeden zostawiać za zakłady dobroczynne, z resztą zachować prawidła ukazu z dnia 26 stycznia r. t. w odbieraniu summ pożyczonych.

Wojskowy jenerał gubernator moskiewski, jenerał kawalerji, Xiążę Golicyn aszy, przybył do Petersburga.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, dnia 6 kwietnia. Doszła tu w tych dniach smutna wiadomość o śmierci Jacka Małachowskiego, Kanclerza W. Kor. Był to jeden z 4 synów Jana Małachowskiego Kanclerza i Iza-

belli Hryniewieckiej, wojewodzanki podolskiej, a jeden z 4 braci, którzy znakomite w kraju oddali wysługę: to na rozmaitych funkcjach, to piastując każdy z nich łaski seymowe i trybunalskie, wszystkie zaś usługi z gorliwością pełnili. Zeszły Kanclerz W. Kor., odbywał naprzód funkcje poselskie na seymach konwokacyynym, elekcyynym i koronacyynym. Po odbytej koronacyi Stanisława Augusta, wysłany został od stanów i Króla do Petersburga z uwiadomieniem o odbytej tej ceremonii. Powróciwszy, i rozmaite funkcje odbywszy, został Referendarzem, potem Podkanclerzym nareszcie Kanclerzem W. Koronnym. Ciągłe ten urząd sprawował aż do końca seymu czteroletniego, po którego rozeyściu się, gdy w r. 1795 do czego zmierzał seym blizki w Grodnie zebrać się mający, wolał złożyć pieczęć, niż być świadkiem i współnikiem upadku oyczyzny, na tym seymie dokonanego. Odtąd już prywatne życie prowadził, i dobrem swoich poddanych zatrudniał się. Jakoż bardzo od swych włościan był szanowany. Osiadłszy na wsi, starał się zaprowadzić różne fabryki, do czego majstrów z zagranicy sprowadzał. Założył w dobrach swoich fabrykę fajansów, która lubo mu nie czyniła wiele zysku, choiał jednak, żeby kraj z tego korzystał. Kuźnice żelazne do lepszego przyprowadził stanu. Dzieło o mineralogii i kruszcach żelaznych w kraju, chcąc wiadomość upowszechnić, znacznym kosztem z tablicami kolorowemi wydrukować rozkazał; zgola, co mógł robił dla użytku kraju, usunawszy się z poltawczego do domowego pozycia. Skończył spokojnie życie w dobrach swoich dziedzicznych. Bodzechowie dnia 27 marca, mając lat 84, opatrzony SS. Sakramentami.

Przed kilką dniami umarła w tutejszey stolicy JO. Xiężna Helena Radziwillowa, wojewodzina wileńska.

A U S T R Y A.

Nadzwyczajny dodatek do gazety Lwowskiej, z dnia 4 kwietnia zawiera następujący rapport wojenny.

Główna kwatera Teano d. 20 marca 1821.

Główny korpus wojska, przeprawiwszy się pod Ceprano przez rzekę Liri, ruszył spiesznie ku St. Germano.

Jenerał Carascosa usadowił wojsko swoje na stanowisku, oszańcowanem pod Mignano, na drodze do Capua. Ten sam duch, który rozproszył wojsko jenerala Pepe w Abruzzo, objawił się daleko mocniej w obozie pod Mignano.

Wojsko nie chciało walczyć za sprawę buntowników i oświadczyło się przeciwko dowódcóm,

którym nie pozostało nic innego do uścia zagrożającego im niebezpieczeństwa, jak żołnierzom, po złożeniu broni pozwolić, rozeyść się i powrócić do domu

Nie ma już wojska *Neapolitańskiego*. Jedyne gwardya królewska, wierna uczuciom, któremi ją własne nazwisko napajać musiało, przestrzegala karności i porządku.

Zamek *St. Germano* i drugi na *Monte Cassino* poddały się wczoray. Sami żołnierze wśród okrzyków „*Niech żyje Król*” żądali tego.

Capua, jedna z głównych twierdz królestwa, otworzy nam jutro swoje bramy.

Przednia straż nasza stanie jutro w *Aversa*.

Wojna ukończona. Wkroczenie nasze do stolicy, będzie wkroczeniem wojska sprzymierzonego.

Lud i wojsko nie chciały tego wcale, co się stało w *Neapolu*. Skutek jest tego dowodem.

Gazeta wiedeńska, *Dostrzegacz Austriacki*, z dnia 29 marca, zawiera z *Laybach* pod 25 marca, co następuje:

„Jenerał adjutant *Fardella* przywiózł N. Królowi Jmci neapolitańskiemu kilka listów Xiążęcia Kalabrii, oraz przełożenie parlamentu. Pisma te lubo wszystkie poddanie się obiecywały, zawierały jednak razem propozycye, na których zezwolenie miało partyi rewolucyyney ułatwić bliżkie ukończenie rzeczy. Król Jmć, nie wdając się w żadne z tych propozycy, w odpowiedniem piśmie swoim do Xiążęcia Kalabrii użył takiejże mowy, i również okazał sposób myślenia, jak w dawniejszej korespondencyi swęj z Xiążęciem, i w odezwie z d. 23 lutego był zapowiedział; a jenerał *Fardella* wyjechał potem dnia 20 z *Florency* do głównej kwatery dowodzącego jenerała C. K. wojska, którego działania przeciw *Neapolowi* przez posłanie jenerała *Fardella*, jak tego zawarte w ostatnich gazetach naszych wiadomości dowiodły, nie zostały bynajmniej wstrzymane.

Nazwiska osadzonych przez nas mieysc są dostateczne, do oznaczenia wszelkiej korzyści naszego położenia. Kolumny nasze niezwłocznie więc zeydą się nad *Volturno*.

N I E M C Y.

Od brzegów *Menu* dnia 20 marca. Dnia 9 b. m. o wpół do 9tey wieczorem dało się uczuć w *Freiburgu*, w Wielkiem Xięztwie Badeńskiem, mocne trzęsienie ziemi, w kierunku od strony południowo-wschodniej ku północno-zachodniej.

A N G L I A.

Londyn dnia 17 marca. Dnia 14 b. m. przybył tu *P. Canning* ze stałego lądu. Niektóre gazety tuteysze donoszą także o przybyciu jenerała *Morillo*, który z Ameryki południowej udaje się do Hiszpanii.

Zrobiono osobliwszy zakład, celujący żartobliwością wynalazku, i awanturniczem przywidzeniem do skutku: Pan *Hieddy*, pocztmistrz w *Lismore*, założywszy się niedawno odbył 17 mil angielskich drogi z tego miasta do *Fermoy*, siedząc na baryłce ostryg, opatrzoney kołami, którą wieprz, oswojony borsuk, dwa koty, gęś i jeź ciągnęły. Jeździec miał na głowie czerwoną szlafmycę, i zwyczajnym harapem poganiał swój ekwipaż. Ma lat 96, jest zdrów i wesołego humoru.

Na sessyji izby niższej dnia 14 b. m. uchwalono 81,468 wojska, a dwa wnioski względem zmniejszenia jego o 10,000 i 5000 głów, większością kresek odrzucono. *P. Calvert* oświadczył: „Posiádanie *Gibaltaru* jest dla nas kosztownym ciężarem. Podczas pokoju wydajemy na tę twierdzę corok 500,000, a podczas wojny milion funtów saterl. Nie gorwie nad wejściem na morze śródziemne, i jest ciągle przedmiotem nienawiści Hiszpanów. Wyspy Jońskie są również dla nas nieużytecznymi i kosztownymi.” *Lord Castlereagh* zapytany o pożyczkę dla Austrii, odpowiedział, iż dług ten uznano, lecz obrachunek doznaje trudności. Przyjęto wniosek względem wezwania Austrii, aby z powodu kwitującego stanu skarbu swego, oddała część 17 milionów funtów szterlingów. Dawne prawo przeciwko czarownikom i czarnoksiężnikom ma być zniesione.

Na sessyji dnia 16 b. m. były rozprawy o drugim czytaniu bilu względem nadania swobód katolikom irlandzkim, za którymi się szczególnie *P. Wilberforce*, uymował. *P. Bathurst* chciał, aby rzeczony bil dopiero za 6 miesięcy przeczytano. Pan *Banks* poparł żądanie jego. Nakoniec większością 259 kresek przeciwko 245, uchwalono powtórne przeczytanie bilu.

Rząd nasz przez cały ciąg wojny we Włoszech zupełną zachował neutralność. Pomimo tego, wysłano z Anglii do *Neapolu* 850 beczek prochu, i mnóstwo broni. Posłano tamże okręty naładowane zbożem.

F R A N C Y A.

Na sessyji sądu d. 13 b. m. stanęli PP. *Lafayette* i *Constant* na świadków ze strony oskarżonych *Sauquaire* i *Goyet*. Pierwszy uznał wszystkie znalezione listy za swoje własne; lecz nie chciał się wdawać w szczegółowe objaśnienia, unikając pochwalania czynu samowolności i niesprawiedliwości. Prezes sądu wskazał różnicę między mową w izbie deputowanych, a listem prywatnym, oświadczając, iż *P. Lafayette*, jako deputowany, jest nieetykalnym, lecz jako obywatel i świadek, odpowiedziałym. Obwiniał go, iż usiłował wzniecić namietności. Pan *Lafayette* żądał, aby go albo za deputowanego, albo za prostego obywatela uważano. W ostatnim przypadku możnaby go pociągnąć do sądu. Oświadczył, iż zdanie jego różni się od zdania prezesa, a publiczna opinija i Europa mogą w tej mierze wyrokować. Pan *Constant*, ile razy chciał się unosić, powściągał go jeneralny prokurator. Musiał więc przestać na oskarżeniu władzy, iż listy jego w wyjątkach tylko przytacza, że je kaleczy i ciąg ich rozrywa. Po wysłuchaniu świadków zabrał głos jeneralny prokurator. Usiłował dowieść, iż ułożono projekt odmiany rządu, iż *Sauquaire* udzielając go, zawinił wezwaniem do uczestnictwa jego, a *Goyet* niedoniesieniem zwierzeńności. Na następnej sessyji zaczął *Sauquaire* mowę na obronę swoją, której adwokat *Berville* dokończył. *Goyet* oświadczył, iż sprawę jego uważa za swoją i że nie ma nic przydać do tego co powiedziano. Zapadł nareszcie wyrok d. 15 b. m. Sąd przysięgłych uznał obu niewinnymi. Jeszcze przed ogłoszeniem wyroku skarżył się *Goyet*, iż mu przetrząsano kieszenie. Prezes oświadczył, iż tego nie można uważać za osobistą urazę, ale za środek ostrożności, gdyż niedawno pewny więzień pchnął się kilka razy nożem.

W *Vauilledu* niedaleko *Cherburga*, żyje jeszcze starzec mający 142 lat.

S Z W A Y C A R Y A.

Berna dnia 14 marca. Z powodu obecnych okoliczności, rząd szwajcarski uznał potrzebę zebrań wojska na granicy od strony Włoch.

H I S Z P A N I J A.

Madryt dnia 10 marca. Stany uchwały następujący adres w odpowiedzi na mowę, którą miał Król przy zagajeniu obrad:

Najjaśniejszy Panie!

„Stany widziały z największą radością, iż W. K. Mość, raczywszy powtórnie stanąć w ich zgromadzeniu; potwierdził związek swój z reprezentantami tego bohatyrskiego narodu, i ponowił uroczyste oświadczenie, iż szczęście ludów, które Opatrzność pieczy twojej powierzyła, skłoniło cię jedynie do przyjęcia dobrowolnego systemu, jakiego naród pragnął, a oświata dzisiejszego wieku koniecznie wymagała. Jakże miło jest stanom słyszeć z ust W. K. Mości, iż cię oieczy wierność poddanych twoich, i że przyjmiesz nowe ustawy, ogłaszając je w obliczu świata za podstawę przyszłej pomyślności kraju, najlepszą podporę tronu, i największą świetność korony! Dalej W. K. Mość stanom nayooblubniejsze świadectwo, ile cenisz ich prace na ostatniem posiedzeniu, i jaką czujesz radość z okazanego przez nich przywiązania i uszanowania do osoby twojej. Stany przedsięwzięte dokończyć dzieła swego, zajmą się wspólnie z rządem W. K. Moi ułożeniem zapowiedzianego ogólnego planu skarbowego, któryby razem obeymował systemat podatków i ich administracyi. Trzymać się będą najprzeważających w tej mierze zasad, i starać pogodzić interes narodu w najpewniejszym i najtrwałszym sposobem opędzenia wydatków i potrzeb krajowych. Na tak ważnej pracy wznosi się nasz kredyt, który już zaczyna się utwierdzać za granicą, przez ścisłe dopełnianie obowiązków, regularność i dobrą wiarę, które są cechą narodu hiszpańskiego. Środkiem do tego jest sprzedaż dóbr narodowych na umorzenie długu publicznego. Stany zwrócą uwagę swoją na ten przedmiot, i mają nadzieję, że skutek ich usiłowań odpowie oczekiwaniom i życzeniom narodu. Roztrąsną wykaz wydatków podany przez ministra skarbu; uchwalą dostateczną ilość pieniędzy na utrzymanie potęgi lądowej i morskiej; wskażą powiększenie wojska, jakiego okoliczności i bezpieczeństwo kraju wymagają. Wstrzymanie klęsk wojennych w Ameryce, które ustanowieniu zasadnożego prawa naszego przypisać należy, sprawi zapewne zbawienne skutki. Wszystko to powinno po części wyrugować smutek, jakim serce W. K. Moi jest napełnione, i zniszczyć zamach kilku niechętnych, którzy gnieżdżąc w umyśle swoim zbrodnicze marzenia, zaburzyli na chwilę spokój kilku prowincy, a nawet stolicy tułtejszej. Słusznie spodziewasz się W. K. Mość, iż stany przekonane będą o koniecznej potrzebie użycia dzielnych środków na poskromienie zuchwałkości tych, którzy nadużywają łagodności naszej i dobroci rządu, ośmielają się przerywać publiczny porządek. Stany, od pierwszej zaraz chwili obrad swoich okazały, iż gotowe są spełnić tak sprawiedliwe zamiary wszelkimi sposobami, jakie się w ich mocy znajdują. Sprężyste działania rzą-

du zapewni spokójność, a nieszczęścia, które naród od tylu wieków obarczają, jak W. K. Mość powiedziałeś, wkrótce się ukończą. Z największą radością dowiedziały się stany o ciągłych przyjacielskich stosunkach z ościennymi krajami, które (jak sobie tuszą) żadney nie doznają zmiany. Takie są uczucia stanów. Chcą ścisłego dopełnienia umów zawartych z innymi mocarstwami, i dla tego upoważniły rząd W. K. Moi do zatwierdzenia traktatu względem odstąpienia Floryd, i oznaczenia granic ze Zjednoczonymi Stanami północney Ameryki, zawartego przed zaprowadzeniem systemu konstytucyjnego. Uwielbiają stany roztropność i baczność rządu W. K. Moi w obmyśleniu środków wspólnie z Królem niderlandzkim, aby handel nasz doznawał przyzwolitej opieki od napaści algierczyków. Polityczne odmiany w Królestwie Obojey-Sycylii, słusznie i naturalnie zwróciły na siebie szczególniejszą uwagę W. K. Moi. Związki pokrewieństwa łączące tameczną rodzinę Królewską z rodziną W. K. Moi, i niezaprzeczone, służące wszystkim narodom prawo polepszenia domowych swoich urzędzeń, są dostatecznym powodem, aby Hiszpania nie była wcale obojętną na tak ważny wypadek. Sądzą stany, iż postanowienie W. K. Moi nieuznawania niczego, co by się sprzeciwiało prawu narodów, na którym niepodległość krajów polega, i które naród hiszpański święcie względem innych szanować będzie, jest godnym W. K. Moi i narodu, nad którym panujesz. Winszują sobie nareszcie wspólnie z W. K. Moścą, iż Monarohowie sprzymierzeni oświadczyli we wszystkich swoich podaniach, iż uznali te zasady względem Hiszpanii. Uznanie to nastąpiło w sposobie jasnym i wyraźnym, jakiego stany żądały, jakiego godność narodu wyoiągała, i jakiego bezpieczeństwo względem ościennych krajów koniecznie wymagało. Sądzą stany, iż przystoi narodowi hiszpańskiemu, mającemu tyle praw do wdzięczności i uwielbienia Europy, za chwałobne przyłożenie się do oswobodzenia stałego ładu, i za wspólnie usiłowania, jakimi umiał utrzymać własną swoją niepodległość, dając przykład innym narodom, przedsięwziąć takie środki, któreby go w przyzwolitym sposobie od wszelkich politycznych odmian zabezpieczyły. Z boleścią i podziwieniem słyzały stany koniec mowy W. K. Moi. Gorliwe o zachowanie konstytucyi i do niej przywiązane, nigdy nie będą obojętnie uważać czynu, przeciwnego jej zasadom; czynu, mówię, jakiegoby się mógł dopuścić hiszpan, niegodny tego nazwiska, i zasługujący na powszechne obrzydzenie narodu a zwłaszcza stolicy, która W. K. Moi dała tyle dowodów miłości i wierności. Konstytucya bowiem wyraźnie przepisuje uszanowanie dla poświęconey osoby Królewskiej. Sądzą stany, iż W. K. Mość, jako najwyższy i jedyny naczelnik władzy wykonawczej, każesz dzielnie powściągnąć wszelkie zdrożności, przeciwne ustawom naszym, a to sposobami przepisanimi. Mają nareszcie nadzieję, iż przez to uzupełnisz W. K. Mość wielkie dzieło politycznego naszego odrodzenia; i coraz bardziey zapewnisz i utwicznisz tron konstytucyjny, stosownie do powszechnego i niezmiennego życzenia hiszpanów.”

Generał *Quiroga* wniósł na sessyi stanów, aby dochodząco napaści majestatu królewskiego, i użyto wszelkich sposobów do ocalenia oyczyzny. Ja (rzekł), który pierwszy dałem hasło wolności, pierwszy także stanę w obronie Króla i honoru

tronu. Nie mogę bez zgrozy pomyśleć, iż monarchę znieważono. Mało zważam na wszystkie spiski przeciwko konstytucyi; dosyć jest 4 żołnierzy z kapralem do rozpedzenia takich tłumów; lecz pokątne intrzygi na obalenie porządku, powinny większą wzbudzać obawę, a zwłaszcza takie, które się knują pod pozorem uszanowania monarchy."

Dawniejsi ministrowie stanęli d. 5 b. m. na zgromadzeniu stanów, oświadczyli jednak, iż jako prywatni nic nie mogą powiedzieć, a nie są już ministrami.

Odkryto tu spisek w celu napastowania posłów: austriackiego i pruskiego. Hersztem jego był szewc nazwiskiem *Damian Santjago*, którego uwięziono w chwili, gdy chciano wybierać okna i t. d. wspomnianym posłom.

Pan *Valdemoro*, mianowany ministrem spraw wewnętrznych, wymówił się słabością zdrowia od przyjęcia tego urzędu, który tymczasowie sprawuje Pan *Felin*.

Słychać mocno, iż dla powiększenia ludności w kraju naszym, bezżenstwo między będzie zniesionem.

Rząd kazał zamknąć klub *Fontana d'Oro*, i zupełna spokojność w tutejszej stolicy panuje.

Celem spisku kanonika *Palacio Vinuesa* było osadzenie *Infanta Don Carlos* na tronie, jako zdawniejszego na monarchę samowładnego, aniżeli brat jego, *Ferdynand VII*.

TURCYA.

List z nad granic *Multan* z d. 27 marca. Pod *Galacem* zabrali Grecy 13 tureckich okrętów kupieckich; znajdujących się tamże *Turków* częścią pozabiali, częścią poymali, odniosły zdobycz szacowaną na 200,000 piastrów. Nowo utworzone wojsko ma dotąd dopiero 2 działa.

List z *Bukarestu* z d. 13 marca. *Ypsilanty* posuwa się ku *Bukarestowi*; spodziewają się go tam za 4 najdalszy 6 dni. Turcy cofnęli się do twierdzy *Ibraiowa* i *Ruszczuku*. Według tutejszych wszelako niezaregultowanych wiadomości są także i *Serwianie* w poruszeniu, a Turcy znajdujący się w tej prowincyi, zmuszeni zostali schronić się w swoich twierdzach.

List z nad granic *Multan* z d. 1 kwietnia. Według najświeższych wiadomości panuje i w *Bukarescie* wielka trwoga, ponieważ Turcy wyruszyli znowu z twierdzy i ciągną ku tej stolicy *Woloskiej*. Wiele osób pouchodziło. Z *Jassy* oddaliło się także wielu bojarów, inni mają to w zamiarze, gdy jeden ze znakomitszych urzędników stanu w *Multanach* opuścił *Jassy* d. 30 t. m.

Przez okręty, które dnia 20go b. m. opuściły *Konstantynopol*, odebrano wiadomość, że po-

między mieszkańcami *Konstantynopola* panuje trwoga. Xiążę *Suzzo* i innych 5 Xiążąt *Greckich* uszło i przybyło do jednego z miast portowych nad morzem czarnem. Jeden z Xiążąt *Kallimachich* miał zostać straconym. Wiele rodzin puściło się za morze. W. *Sultan* odprawić miał kilkakrotne obrady z patriarchą i effendym państwa. (*Gaz. Lwow.*)

AMERYKA POŁUDNIOWA.

„List z *Rio-Janëiro* świeżo odebrany opiewa, iż Król portugalsko-brezylijski uwiadomiony o powstaniu w kilku miejscach w Brezylji, a mianowicie w *Para*, przyrzekł nadać krajom swoim konstytucyę hiszpańską, co w *Fernambuku* wielką radość sprawiło."

W *Bahia* mieszkańcy żądali od gubernatora nadania im konstytucyi takiej, jaką Portugalia przyjęła. Odpowiedział, iż nie ma na to zlecenia od Króla, ale wyprawi do niego gońca.

Wyspy Azorskie należące do Portugalii, już także podobno (pisze dziennik angielski *Statesman*) konstytucyę przyjęły.

Jenerał chilijski *San-Martin* zniszczył w bitwie 4,000 wojska hiszpańskiego pod jenerałem *Serna*, a to miało posłużyć do opanowania *Lima* stolicy *Peru*. Z wiadomością o powyższem zwycięstwie przybył z *Chili* goniec do *Buenos-Ayres*, gdzie oczekiwano co chwila urzędowego względu miasta *Lima* doniesienia. Gdy ten goniec ujechał nieco za *Sant-Jago* stolicę *Chili*, usłyszał huczące tam dzwony na znak radości. (*Kor. Warsz.*)

Wojsko w Brezylji, zwłaszcza europejskie, wynoszące 8000 głów, oświadczyło się wyraźnie za systematę przyjętą w Portugalii.

Lord *Cochrane* uderzył d. 5 sierpnia z 20 statkami eskadry swojej na fregatę hiszpańską *Esmeralda*, która stała na kotwicy pod bateriami portu *Callao*. Zdołał ją. Zabral także dwa okręty angielskie, płynące z *Kadyxu* z kosztownymi towarami. (*Gaz. Warsz.*)

AMERYKA PÓŁNOCNA.

Wojsko regularne północno-amerykańskie ma być zmniejszone do połowy dla oszczędzenia wydatków.

Rząd nasz wyprawi posłów do krajów południowo-amerykańskich, które się niepodległemi ogłosiły. (*Gaz. Warsz.*)

Kurs wileński na assygnaty od dnia 29 marca: rubel srebrny, 3 ruble kopiejek 84, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 64, stary rubli 11 kopiejek 41; imperyal rubli 37, 30 kopiejek.

Wolno Drukować Ignacy Reszka Radzca Koleg. Kom. Cen. Cz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Obserwacje	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie
meteorologiczne.	dn. 30 średnia.	27 cal. 6,6 lin.	+ 5, stopni	Wschodni	Pochmurno
	dn. 31 średnia.	27 - 6,27 -	+ 6,92 -	Polud. Wschod.	Pochmurno
	dn. 1 godz. 6	27 - 6,9 -	+ 5,	Zachodni	Pochmurno

Wilno dnia 1 Kwietnia 1821 roku v. s.

O s w i a d c z e n i e .

1. Excerpt oświadczenia z protokołu potoczego Sądu Głgo depart. 2go gubernii Mińskiej w dacie niżej wyrażoney zapisanego a roku 1821 mca marca 24 dnia pod pieczęcią urzędową stronie potrzebującej jest wydan.

Roku 1821 mca marca 5 dnia na Sądzie Jego Imperatorskiej Mości Głw. Miń. depart. 2go stanąwszy osobiście WJP. Wincenty Hryniewski Adwok. Sądów Głch oświadczenie imieniem JW. Ireneusza Grafa Litawor Chreptowicza aktualnego 4tey klasy Kamerhera i kawalera, przeciwko JW. Melchiorowi Wańkowiczowi b. Prezyd. Sądów Głch Miń. 2go depart., oraz żonie jego Scholastyce z Goreckich Wańkowiczowej, w celu zamieszczenia w gazetach Kuryera Litgo ku zapisaniu podał w następney treści: z mocy przelewnego dokumentu w r. 1811 junii 24 nastalego, żalcy Chreptowicz w stopniu W. Jana Poźniaka Komor. Brzesk. stawszy się aktorem sądzoney oczewistym, dekretem pod r. 1809 maja 25 w Sądzie Ziem. Boryssow. nastatym, summy w ogóle czer, zł. 2420, i zł. pol. 200 wynoszącej, po niezyskaniu satysfakcyi zmuszonym został rozwinąć powtórnie w témże Sądzie o skutki uprzedniego wyroku tak z obżalnym Wańkowiczem jako też i JW. Wańkowiczową kondyktowemi zapisami majątek okrywającą proces, w kontynuacyi którego, lubo uzyskał dwa po oddzielne oczewiste dekreta do opłaty summy obżalę Wańkowicza obowiązujące i inekwitacyą do wszelkiego majątku gdziekolwiek znajdujacego się wskazujące, wszakże obżalny Wańkowicz majątek leżący kondyktami z żoną i różnemi osobami na krzywdę wierzycieli podziałanemi okrywszy, również i summy kapitalne na obligach u różnych będące a szczególnie od JW. Józefa Wańkowicza b. marszał. i stast. Sowiet. należną na imie żony w zamiarze dopełnienia wierzycielom krzywdy niewolnie przekazawszy, gdy dopełnić satysfakcyi pomimo zasze dekreta żalmu i dalszym realnym wierzycielom nieżyczy, i w tém celu pokryć wszelkie fundusze tak w Ziemnym majątku w dwóch powiatach Ihumeń. i Miń. położone, jako też różnego nazwania ruchomość, żywioty i summy na obligach będące usiłuje, az tego powodu gdy warunek wyroków względem zapewnioney inekwitacyi, jużto z racyi położenia w dwóch Ptach majątkow i potworzenia różnych kondyktów dla potrzebnego przypozwania wielu osób jednych do kondyktów należących; a drugich summy za obligami w ręku swym mających, a naostatek ze względu w takim razie komportacyi wyjaśnić własność obżalę, odpowiedzi uległą, zdolney od uskutecznienia jest niepodobnym, a nadto gdy Ur. Wańkowiczowa żona obżalę pod tytułem reformacyynych zapisów zogarnąwszy najniestuszniej majątek Kalużyce w Pcis Ihumeń. leżący do swojego władania, opłacić z pobierających przez się nie małych intrat podług zapowiedzenia art. 11 rozdz. 7 długów męża nie ma chęci, z tych więc wszystkich pobudek taxa i exdywizya czyto w doczesnych lub wiecznych wydziałach w miarę wystarczenia funduszów i z głosu prawa i ze względu na słusność dopełnić dla każdego z realnych wierzycieli satysfakcyą doradzającej jest nieodbiście potrzebną, gdyż i powyżey wymienione pra-

wa w zbiegu kredytorów do jednego majątku w porządku tymże prawem przepisany dopełnić postanawia satysfakcyą, na mocy przeto wymienionego prawa i ze względu na przepowiedziane pobudki potrzebę taxy i exdywizyi wywiązujące, idąc żalcy w zwykley kolei o uzysk determinacyi Sądu Exdyw. na rozdział funduszów obżalę na satysfakcyą kredytorów realnych, a mianowicie majątków Ziemnych Kalużyce a drugiego Slepianką zwanych w Miń. i Ihumeń. Ptach leżących, różnego tytułu i nazwania ruchomościów, mobilłów, sprzętów, bydła i innych żywiotów, tudzież summ na pewnych obligach będących, słowem tego wszystkiego, co tylko komportacya za obiekt pewny dla realnych wierzycieli odpowiedzi w leżącym i ruchomym majątku objaśni, celem zawiadomienia i wezwania realnych wierzycieli do jednoczasowey stannosci dla połączenia żądań z nierzetelności debitora popierać się z niechęcią przedsięwziętych, ninieysze oświadczenie w gazetach zaawizować się mające w aktach Sądu Głgo przeze mnie umocowanego zapisuje, i że w dalszym porządku pozew przed Sąd Głny Miń. 2go depart. o remisję po obżalych i inne osoby do sprawy potrzebne wyniesionym będzie oświadczać. U tego oświadczenia podpis tak się wyraża. Wincenty Hryniewski Adwok. Sądów Głch Miń. Grzegorz Borodzicz Tyt. Sowiet. Sekret. Sądów Głnych Miń. depart. 2go.

Roku 1821 mca marca 31 dnia takowe oświadczenie może bydź do Kuryera Litgo umieszczone Antoni Pomarnacki Sędzia Grodz. Wileń.

Czytatem świadczę Paweł Mniszewski Regent Sądu Głgo depart. 2go gubernii Mińskiej.

5. Excerpt oświadczenia z protokołu potoczego Ziem. Ptu Telszewskiego, w dacie poniżej wyrażającej się zapisanego, i w tymże czasie pod urzędową Ziem. tegoż Ptu pieczęcią stronie jest wydan.

Roku 1819 mca maja 30 dnia. Oświadczenie imieniem JW. Ottona Henryka Grafa Igielstroma jenerala od infanteryi woysk Rossyyskich rozmaitych orderow kawalera, w tey rzeczy, iż skutkiem Dokumentu na przeżycie między oświadczającym, a w Bogu zeszlą żoną JW. Honoratą z Hrabiew Stepkowskich Grafową Igielstromową jenerałową damą orderu Gwiazdowego Krzyża zawartego, dobra Gorzdy, oraz Gulbin w gubernii wileńskiej Mejershof w gubernii Ryzkiej, Krupież i Lipa w gubernii Wolyńskiej dożywotniemu dzierżeniu oświadczajacego przypadley, tradycyyną zaś Drują w gubernii Mińskiej, Mazuryzki Wileńskiej do oddania summy, także władaniu oświadczajacego należą i wszystkie te majątki porządkiem prawnym już są zapossydowane, przeto gdy tylo pobieranie przychodow do zeyścia z tego swiata oświadczajacemu przynależy, a wszystkie interesa dóbr tyżące się, przez successorow zmarley żony, jako dziedzicznych właścicieli zatławiane i zaspakajane byd powinny: Przeto ażeby w żadnym zdarzeniu z dóbr wyszczególnionych wynikajacym, oświadczajacego do Sądow niepozywano, i nawet z procederow poczętych a nieukończonych, którym jako mąż przyaktorce assistował, wyłączono, tym oświadczeniem ogłaszając powszechności wiedzieć daje. Takowe oświadczenie jako plenipotent podpisał. W protokule podpisano następnie. Jakób Norwid Graniczny Ptu Telsz. Regent. Zgodność z protokulem potocznym poświadczam Józef Pluszkiewicz Ziem. Ptu Telszewskiego Regent.

Roku 1821 mca marca 5 dnia, że takowe oświadczenie w Gazecie Kur. Lit. może bydź publikowane, świadczę Jan Jankowski Sędzia Ziem. Telsz.

3 Wiadomość o cenach słożnych sprawocznych w miesiącu septembrze 1820, roku w mińskiej gubernii ustanowionych, na żywność i materiały potrzebne do szpitalow wojennych, które ceny mają służyć za skazówkę przy targach w kommissyi Wileńskiego kommissaryatskiego Depo, dla opatrzenia w żywność szpitalow Mińskiego i Bobruyskiego.

Nazwiska żywności i materiałów, na gatunki podzielonych.	Rub.	Kop.	Termin targow i przetargow.
Krup owsianych do 8 pudow czetwierć	17	94	Pierwszy dnia 10, drugi 11 trzeci 13, a ostateczny przetarg dnia 20 miesiąca maja 1821 roku.
Soli pud	3		
Słodu jęczmiennego czetwierć	11	39	
— żytniego czetwierć	13	97	
Miodu przasnego pud	16		
Mąki pszenney pud			
Mąki owsianey pud	1	55	
Mydła czarnego smolanego pud	19	50	
Patoki funt		46	
Mydła iadrowego pud	18	8	
Siemienia konopnego czetwierć	14	85	Pierwszy dnia 16, drugi 17 trzeci 18, a ostateczny przetarg dnia 23 maja 1821 roku.
Pensaku czetwierć	12	14	
Krup jęczmiennych czetwierć	16	45	
Swic łoiowych bez rurek	22	85	
Mięsa świeżego pud	5	5	
Stynki suszoney funt		80	
Łoiu baraniego pud	14	8	
Sadła swinnego pud	15	59	
Łoiu wołowego pud			
Masła pud	19	22	
Oliwy funt	2	31	Pierwszy dnia 24, drugi 25, trzeci 26 maja, a ostateczny przetarg dnia 2 miesiąca junii 1821 roku.
Oleiu funt		50	
Kapusty kwasney szarey wiadro	1	31	
Burakow kwaszonych wiadro	1	8	
Jarzyny różney: kapusty, siekolniku, szczawiu i pokrzywy pud	1	94	
Mięty niemieckiey funt	1	42	
Chmielu pud	10	42 ¹ / ₂	
Cybuli zieloney funt		7 ¹ / ₂	
Klukwy czetwieryk	2	50	
Czosnku funt		16	
Chrzanu w korzonkach funt		12	Pierwszy dnia 27 maja, drugi 3, trzeci 6, a ostateczny przetarg dnia 10 junii 1821 roku.
Cybuli w główkach funt		9 ¹ / ₂	
Drew sążen miary trzech arszyn, z którego sążnia wypada iednopolannych drew cztery sążnie:			
Sosnowych	14	11	
Brzozowych	14	79	
Sążen drew iednopolannych			

Ceney klasy Dek 2.
Sekretarz Bohdanow.
12 klasy Kostylew.

O b w i e s z c z e n i e.

2. Józef Ruszczyk b. ptu Kobryń, Alexy Biencicki b. ptu Brzeskiego Podkomorzowie. Jerzy Dłuski b. Sędzia grodzki ptu Lidzkiego a teraz Assesor Sądu Gł. Departamentu 2 Gubernii Grodzieńskiej, Karol Astromęcki b. Pisarz Grodzki ptu Kobryn. teraz zaś Prezydent tegoż Sądu, August Konopka Sędzia Graniczny Stonim., Romuald Dankiewicz Pisarz Grodzki, Grodzieński i Stanisław Wysocki Pisarz Ziem. ptu Prużańskiego a dziś Sędzia tegoż Sądu urzędnicy.

Oznamujemy tym naszym urzędowym obwieszczeniem listem JWW. WW. JPP. i starozakomnych, Kazimierza Moraczewskiego Marsz. ptu Prużań., i kawalera, Jana Kraszewskiego b. Chor. Prużań. Cypryana Jahalkowskiego Sędziego Granicz. Prużań., Kazimierza Franciszka i Marcina braci Zofią siostrę i dalsze potomstwo Chrzanowskich, Józefa Dołubowskiego Derewniczego Kobryń. Franciszka lub innego imienia Nawlewiczów, Tomasza Stępkowskiego Sędziego Granicz. Prużań., Antoniego i Bernarda Grądzkich, Benedykta Boreyszę b. Assesora Sądu Gł. 1go Departamentu Gubernii Grodzieńskiej, Ignacego Zadernowskiego jakich bądź imion i nazwisk

sukcesorów zeszłego Leopolda Stankiewicza, Sywikusza Wołynowicza i dalszych sukcesorów zeszłego Leona Wołynowicza, Antoniego Borowski, Łukasza Chocianowskiego, Antoninę matka jej potomstwo i ich opieki Cholewińskich, Górskiego lub jego, sukcesorów, Kimbara b. Prokuratora Grodzień. jakich bądź imion, Milkońskiego i Malyszewskiego, Jana Lazarowicza, Michała Rabkę lub tego sukcesorów, Rewińskiego b. Regenta i Cypryana Szukiewicza, Franciszka i Annę Kozierowskich, Franciszka i Pelagii Spinków sprawników Ziem. Prużań., Felixa i Karolinę Czernichich Adwokatów subseliow Prużań., Mikołaja Miklaszewicza, Pctapieja, Hryniewicza Parocha Kołszan. Wyciecha Witkiewicza Woznego, Adama i same Goreckich, Icka Abramowicza-Goldberga, Josiela Abramowicza Goldberga. Icka Leybowicza i Leyba Mowszowicza, Markiela Abramowicza, sukcesora Herszka Aranowicza, Zabinskiego, Srola Leyzerowicza, Judka i Sorę Herszkowiczów, Judka i Zelda Abramowiczow Goldbergow, Judka Abramowicza szklarza, Szymela Szmuyłowicza, Mousza Leyzerowicza, Orela Mouszowicza, Beniamina Leybowicza oycy, i Helmana syna Wrotniar Rotenbergow, Szepsze-

la Szmuyłowicza, Nosela i Sorę Wolfowiczow, Leybe Isera i dalsze potomstwo, Herszka Arano-
wicz, Morducha i Rode Leybowiczów, Icka Jan-
kielowicza oyc, Leybę Mouszę i Josiela Icko-
wiczów synów, Leybe i Matko Morduchow-
iczów, Herszka Morduchowicza, Mejera Ley-
zerowicza, Szaje Dawidowicza Hitule, Judela
Kopernika, Adela i Lipe Oszerowiczow, Judka
Oszerowicza, Lipe Wolfowicza oyc, i Leybe
Lipowicza syna, Radeckich, Oszera Wolfowicza
Czabachowskiego, Icka Mouszowicza Borkowski-
go, Idkę Dawidowiczową Nochimowiczową, Hersz-
ka Jankielowicza, Beniamina i żonę Ickowiczów,
Abrama Calkowicza Koziola, Arona Leyzerowi-
cza, Mejera i Markiela Szmuyłowiczów, Abra-
ma i żonę Ickowiczów, Josiela Leybowicza Rou-
beckiego, Mousza Kopelowicza Czepelowskiego,
Maryę Tyszkową Mouszowiczową, Jonie Leybo-
wicza oyc, Abrama Joniowicza syna Szaniaw-
skich, Abrama Calkowicza, Koziola, Arona Ley-
zerowicza Dreyberla, Abela Dawidowicza, Orela
Herszkowicza i Mouszę Leybowicza Epfelba-
mow, Janocha Abramowicza, Szyme Herzkowicza
Podwinickiego późney Zarzyckiego Arędarza,
Beniamina Ickowicza oyc, Gillę Esterkę Dawi-
dowę Nochimowiczową Rubinową córkę i jey
synów Josiela i Chaima Dawidowiczow, Jan-
kiela Hirszowicza, Jankiela Traimowicza, Maryę
Tyszkową Mouszowiczową, Izraela Berkowicza,
Icka Jankielowicza, Icka i Beybę Mouszowicza,
Leybę Beniaminowicza, Borucha Leyzerowi-
cza, Leyzera Chaimowicza, Icka Szmuyłowicza,
Josiela Morduchowicza, Morducha Mouszowicza,
Lwuszę Szymonowicza, Morducha Ełowicza Ni-
rynterga, Melacha Leybowicza, Zasiłowickie-
go, Arona Oszerowicza, Abranta Berkowicza,
Nochima Dawidowicza, Arona Mendelowicza,
Beniamina i Sorę Pinchasową Leybowiczow, Be-
niamina, Ayzeka i Josupa Abramowiczow, Chac-
kiela Kuchrelowicza, Dawida Mouszowicza, Izra-
ela Berkowicza, Icka Jankielowicza, Icka Dawi-
dowicza, Jankiela i Feyge Joniowiczow, Leybę
Ełowicza, Leybę Beniaminowicza, Borucha Ley-
zerowicza, Leyzera Chaimowicza Piaskon, Ley-
bę Mouszowicza, Icka Leybowicza, Leyzera Chai-
mowicza, Leybę Ełowicza, Lipę i Icka Aranowi-
czow, Leybę Hirszkowicza, Hirszka Szmuyłowicza,
Leyzera Chaimowicza, Icka Szmuyłowicza, Jo-
siela Morduchowicza, Morducha Mouszowicza,
Lwuszę Szymonowicza, Mouszę Josielowicza Do-
buczyn, Nochima Szmuyłowicza, Morducha Elo-
wicza Nirynterga, Leybe Peysachowicza, Szaję
i Rochle Mejerowiczow, Szmuyłę Ickowicza, Mor-
golisa, Szepszela Szymonowicza, Szawela Mou-
szowicza, Dawida Szawelowicza, Zawela Mor-
genszteina, Zelmana Leybowicza, Jankiela Zel-
manowicza, Kuplińskiego, Jankiela i Feyge Jo-
niowiczow, Orela Mouszowicza i Mousze Josie-
lowicza zamieszkałych w pieciu Prużan, Następ-
nie w Kobryńskim: Sukcesorow Andrzeja Fosła
Józefa Gronostajskiego i Bartłomieja Stacho-
skiego, Ewę matkę Dominika b. Assesora 2go De-
part. a teraz strapczego Gubern. Grodzień. i
Michała sekretarza synow Wilanowskich, Win-
centgo Bogusławskiego Sędziego Gran. Kobryń
jakich bądź imion Galosow, Cypryana Kaniew-
skiego Pisarza Ziem. Kobryń., Leybe Szymonowi-
cza, Bendeta Szymonowicza, Chaima Todrysowi-
cza, Mejera Herszkowicza, Abrama Szepszłowi-
cza, Mendela Mejerowicza Jakuba Iłowicza, Icka
Josielowicza, Abrama Gierszona, Isena Szlomo-
wicza, Morducha Szlomonowicza, Szymela Rubinow-
wicza, Leybe Leyzerowicza, Judki Jakubowicza,

Beniamina Ayzika, Hirszke Leybowicza, Gier-
szona Leybowicza, Arona Szymchowicza, Judka
Leybowicza, Sędera Józefowicza, Jakuba Sro-
lowicza, Herszla Józefowicza, Berke Szmuyłowi-
cza, Beniamina Ickowicza, Dawida Chaimowicza,
Berke Chaimowicza, Nestela Chaimowicza, Mo-
szela Ickowicza, Todrysa Chaimowicza, Jakuba Me-
jerowicza, Tolika Morduchowicza, Leyzera Zel-
manowicza, Oszera Jakubowicza, Jakuba Szmuy-
łowicza, Calima Dawidowicza Abrama, Wigdiera,
Jankiela Zelkowicza i Leybe Alkonowicza; z kolei
w Brzeskim, Pawła Marszałka Ptu Brzes., Stani-
sława assessora Sądu Gł. Depart. 1 a teraz prezy-
denta tegoż Sądu i Felixa braci Jagminow, Me-
jera I. zerowicza, Berka Abramowicza, Benia-
mina Srolowicza, Zelmana Herszkowicza, Szmuy-
ła Ickowicza, Jankiela Denowicza, Herszka i
Beyle Szmerkowiczow, Berka i Welwela Hersz-
kowiczow, Judka i Rywe Brodatynskich, Herce-
la Leybowicza i XX. Augustyanow Brzeskich;
naostatek w Wolkowyskim, Michała Butaryna
b. assessora Sądu Gł. Depart. Gubernii Grodzień.
i nakoniec w Stonim., jakiego bądź imienia Sie-
ninskiego debitorow zeszłego Ignacego Andrzej-
kowicza v. Mar. Ptu Prużan. jak niemniej jakich
bądź imion i nazwisk ogólnie kredytorow WW.
Ludwika b. Prezydenta Grodz. i Aloizego b. Sę-
dziego Ziem. Prużan. Andrzejkowiczow i dal-
szych wszystkich w tym konkursie zjakiego bądź
źródła interesujących osob, iż na skutek dekretu
remisyjnego Sądu Gł. Grodzień. Depart. 2go w ro-
ku 1819 february 22 dnia zapadłego z mocy któ-
regu Sąd Podkom. Ezdryw. na miejscu w mająt-
ności Czarnychłozach, czynności już niektóre, ja-
ko to komportacyą oraz dalsze akcesoryjne wnie-
sienia i dylacye ułatwił, w dniu 20 meca apry-
ła idącego 1821 roku do tychże Czarnychłoz
w komplecie z trzech osob złożonym z porządku
zapisanych lub po nich następujących zjedziem i
ostatecznie dział rowny wszelkich funduszow pozo-
stałych po zeszłym Ignacym Andrzejkowiczu
gdziekolwiek znajdujących się oprócz folwarku
Widnego pod dożywociem JW. Karoliny Andrzej-
kowiczowej nachodzącego się między pięciu synow
tegoż Ignacego Andrzejkowicza w proporcji dla
każdego jednos'ayney przeznaczym, kredytorow
WW. Ludwika i Aloizego Andrzejkowiczow sto-
sownie do przepisow remissy usatysfakcyonowaniem
a nadto ponieważ WW. Andrzejkowiczowie po-
wtórnie udali się do Sądu Gł. Grodzień. z debi-
torami i kredytorami nie żyjącego oyc swego I-
gnacego Andrzejkowicza, z pierwszemi dla prze-
wiedzenia dostatecznie processu, drugim zaś chcąc
wiednoczasowey rozprawie wypełnić satysfakcyą
za długi oyc, przeto co tylko pierwszą poruczono
i powtórny remissą zostanie polecono że zachowu-
jąc się we wszystkim do przepisow onych choćby
pod niestanność któreykolwiek strony to wszystko
ostatecznie zaskuteczny zapowiadamy. Dat 1821
roku marca 11 dnia.

Plenipotent administracyi kopia tego obwie-
szenia podającego się do gazet Kuryera Lit. pod-
pisuje. Alexander Zarzycki Adwokat Subselyow
Ptu Prużan.

Pokoje do najęcia.

2. Podaje się do publiczney wiadomości, iż
w domie Dominika Zaykowskiego na Antokolu,
pod N. 1,355 są Pokoje górne do najęcia, z ku-
chniami, stajniami, wozowniami, oraz ze wszel-
kimi wygodami, ktoby sobie życzył nająć, niech
się zgłosi do właściciela domu. Zaykowski.

Arendowna dzierżawa.

1. Od Policji miasta guberskiego Wilna ogłoszą się: iż murowany dom xiędza Prałata Kontryma położony w Wilnie pod N. 136 na ś. Michalskim zaułku, będzie się oddawać z publicznego targu w roczną arendowną tenutę z 23 apryla terażniejszego roku do 25 apryla następującego 1822 roku. Ządający mają się jawić dla targów do pomienionego gubarskiego Rządu na termin 6go apryla terażniejszego roku gdzie i kondycyi objawione im będą.

Jan Terpiłowski zasiadający w Policji Inspektor.
Tytularny Sowiec Hutowicz.
Powyczyk Konczałowski.

Arendowna dzierżawa.

3. Ządający nabydź prawo majątku, Naymilszemu darowanego JW. Jenerał Majorowi Muchinowi w arendę Widzki Klucz z należącym miasteczkiem Widzani, mogą się jawić i dowiedzieć od pułkownika Dubiczynskiego, stojącego w domu Bazyliańskim pod N. 2 pod Ostrą Bramą.

W e z w a n i e.

1. Roku 1821 miesiąca marca 17 dnia w Sądzie Ziem. Ptu Brastaw. słuchali ukazu Sądu Gł. Litewsko-Wileń. 2go Depart. za N. 584 razem z dziełem szlachcica Kazimierza Salmonowicza z jego zeszłym oycem Janem Salmonowiczem wice Marszałkiem Brastaw. w rzeczy danego prawa na wieś Niewierańca nadestanego, przez który zalecono rozebrać sprawę tychże Salmonowiczów, podług porządku praw Litewskich konst. 1726, 1764, 1766 i 1776 lat ustanowionego, wzywając do tego i kredytorów Kazimierza Salmonowicza, przyczym dokładowano prośbę kolleskiego Sowiec. Jefima Michala syna Lewickiego po poczcie weszła do niniejszego Sądu dnia 19 miesiąca decembra zeszłego 1820 roku wierzyciela szlachcica Kazimierza Salmonowicza, w skutek czego postanowiono: Ponieważ powyższym ukazem Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Depart. sprawę debitora Salmonowicza z jego kredytorami i pretensjami zalecono rozpoznać podług formy praw litewskich i do konkursu przez gazety Sanki Petersburską i Kuryera Kitewskiego wszystkie interesowane osoby p. wołać, oraz termin do jawienia się pod utratą rzeczy kredytorów naznaczyć, i jeżeli okaże się jaki fundusz do Kazimierza Salmonowicza we wsi Niewierańcach lub inny majątek jemu przynależny. Wierzycielom jego satysfakcją po rozpoznaniu aktorstwa zaprzeczonego uczynić i wydział schedy naznaczyć, z tym Sąd Ziem. Ptu Brastawskiego, roku idącego w kadencji juniowej święto-trojeckiej mając rozbiierać takowe dzieło obwieszcza wszystkich kredytorów i pretensorów do szlachcica Kazimierza Salmonowicza funduszu należnych, ażeby w tej kadencji począwszy od 1 junii w ciągu 6 niedziel nieodmiennie dowody swoje porządkiem praw przez siebie lub umocowanych objawili, niemniej rzetelność tych pretensyów przysięgami jako w konkursie usprawiedliwiali, a razem i w materji zaprzeczonego przez zeszłego jego oycę Jana Salmonowicza części wsi Niewierańców i dalszego majątku aktorstwa tak sukcesorowie Jana Salmonowicza iżby mieli porządkiem praw Litewskich przez gazety Kur. Lit. i St. Petersburską wszystkich pod utratą rzeczy wzywa i powołuje, prośbę zaś sownienną nadwor. Lewickiego do tego Sądu weszła dotychczas do dzieła popieranie skargi do porządku prawami przepisanimi, dla tutejszej gubernii podług postanowienia Sądu Gł. Lit. wileń. 2go Depart. zwraca. W protokule podpisano przez zasiadających. Zgodność z protokulem zaświadczam Felicyan Alexandrowicz Ziem. Brast. Regent.

Przedaż publiczna.

3. Dekretem Sądu Magistratu Wileńskiego dnia 24 idącego miesiąca i roku w sprawie exdywizorskiej zmarłego Efroima Frohlanda zegarnistrza postanowiono, majątek tegoż Frohlanda leżący (z kamienicy w Wilnie idąc na Zarzecz pod N. 96 sytuowanej składający się) będzie z publiczney licy-

zacy w terminach pierwszym dnia 1, drugim 4 i trzecim ostatecznym dnia 6 apryla terażniejszego roku wyprzedany, życzący nabydź takowy wiecznośćią zechcą w powyższych terminach w pomienionej kamienicy o godzinie 3ciej z południa znajdować się, w czym niniejsza czyni się awizacya. Roku 1821 mca marca 26 dnia. Jan Buksza R. M. W.

Z b i e g ł i.

z Roku bieżącego 1821 marca 27 dnia z kamienicy N. 146 oznaczonej, na zaułku bernadyńskim w mieście Wilnie położonej, uciekł człowiek poddany lokayską służbę dotąd pełniący, zabrałszy z sobą niektóre pańskie rzeczy, nazwiskiem Wincenty Raczycki, wzrostu średniego, wlosu ciemnego, cery lubo delikatney jednak czerstwey i rumianey, temperamentu spokojnego i slegmatycznego, więcej nad 23 lata wieku niemający, oczu szarych i mdlawych, twarzy przyjemney, pociągławey i lekko ospowatey, figury nieco naprzód pochytey, umiejący lubo w małym stopniu czytać, pisać i rachować, ma na sobie surdut i płaszcz szaraczkowy nowy, czapkę granatową z daszkiem. Ktoby miał sposobność takowego zbiegłego człowieka zatrzymać, uprasza się aby do wyżej rzeczonyey kamienicy dostawić raczył, za co przy powrocie expensu sowitą odbierze nadgodę. Datt w Wilnie 1821 r. marca 28 d.

3 Roku 1821 mca marca 25 dnia o godzinie 5 ranney, uciekł z domu X. Prałata Kontryma człowiek poddany skaskowy Starostwa Inturskiego, położonego w Gub. Wileń. Ptu i parafitegoż imienia, nazwiskiem Piotr Bobecki (ale się może teraz inaczej przezwiał) Wzrostu sporego, co do figury, niezgrabny i sutułowaty, wlosu blad, więcej niema nad lat 19 lub 20, albowiem ledwo się wlas biały pokazywać zaczyna, oczu jak się zdaje szarych, twarzy pociągławey i glatkiey, nos duży, Odzienie ma następnie: kozuch dobry z wypustkami zajęczemi, płaszcz ciemno-szaraczkowy podnoszony z czterema kołnierzami, surdut ze swiatło-szaraczkowego sukna z kołnierzem swiatło popielatym (podobno masestrowym) czapkę zaś barankową z daszkiem i powleczoną cyratą, niedawno kupioną; ale miał wiele i innego odzienia (kiedy nieprzedal) umie czytać, pisać a nawet rachunki, lubo to wszystko niedoskonale. Ktoby tego chłopca złapał niech dostawi do policji Ziem. Ptu Wileń. za co otrzyma od possesora Inturek powrot wszystkich kosztow z nagrodą.

U w i a d o m i e n i e.

3. W handlu Józefa Kopscha jest do sprzedania Essencye ponczowe w butelkach szampańskich oplatanych po rubli 3 srebrem, w butelkach porterowych po rubli 2, tudzież likwory w pół butelkach oplatanych, pod nazwaniem Maraschino, Vaniglia, Café, Chimel, Barbadoes, Canella, jako też w gładkich flaszkach Creme de Menthe, Creme de Barbade, Creme de Cedrat, Creme d'Amelarosa, Huile d'Anis, Huile de Girofle, Elixier de Noyau, Wespetro, każde po zł. 15.

Wyjeżdżają za granicę.

1. Do cesarstwa austriackiego do Karlsbadu dla kuracyi w ciepłych wodach wileńska obywatelka Tauba Hirszowa Klaczkowa z furmanem Josielem Mowszowiczem, służącą Chayką i służącym Szymelem Josielowiczem na miesiąc dziesięć.

1 Przez Prusy do Austrii do ciepłych wód wileński obywatel Leybo Morduchowicz Potruch z synem Morduchem, i furmanem Mowszę Szymelowiczem na miesiąc dziesięć.

1. Do królestwa pruskiego obywatel powiatu Upit. Michał Huba z synem Alexandrem na miesiąc cztery.

Wilno dnia 1 Kwietnia 1821 Roku.

По случаю производимого дѣла въ Минской Губерніи надъ обличеннымъ въ деланіи фальшивыхъ ассигнацій Цейзикомъ, некоторыя, какъ общій слухъ носится, утверждаютъ не основательно, что якобы сей Цейзикъ доводится мнѣ ниже подписавшемуся Петру Цыдзику и Племянникамъ моимъ Регенту 1го Департаменту Виленскаго Главнаго Суда Станиславу и Викенцію Цыдзикамъ ближайшимъ родственникомъ; изъ чего происходитъ на счетъ сего различныя въ обществѣ заключенія. — А потому дабы переуверить въ томъ публику, ниже подписавшійся считаетъ необходимостію возвести оную, что помянутый преслупникъ ни по какому случаю не состоитъ моимъ родственникомъ ниже однофамильцемъ во первыхъ потому: что онъ всегда прозывался Цейзикомъ, а мое прозваніе есть Цыдзикъ; а во вторыхъ что онъ, сколько извѣстно многимъ Почетнѣйшимъ Домамъ происходитъ не отъ опца Цыдзика, но отъ иноспранца Цейзика который отъ недавнаго времени поселился въ Польшу; каковое сведеніе непременно должно найдется въ дѣлѣ производимомъ надъ преслупникомъ Цейзикомъ въ Присудственныхъ мѣстахъ Минской Губерніи. — Предки же мои, да и всѣ однофамильцы отъ несколькихъ уже столетій, на основаніи жалованныхъ имъ грамотъ сперва отъ трехъ Россійскихъ Владетельныхъ Князей, а потомъ отъ Польскихъ Государей съ пожалованіемъ недвижимыхъ именій, какъ по: Королевы Боны, такъ же Король Сигизмунда Августа, и Михаила прозывались не Цейзиками а всегда Цыдзиками или же по у-

Z powodu przewodzącego się w Mińskiej Gubernii dzieła o Ceyziku, który przekonany został w robieniu fałszywych assygnacyy, niektórzy, iak powszechnie daie się słyseć, rozsiewaią bezzasadne wieści, że niby ten to Ceyzik godzi się mnie niżej podpisanemu Piotrowi Cydzikowi, oraz Synowcom moim Stanisławowi Regentowi 1go Departamentu Wileńskiego Głównego Sądu i drugiemu Wincentemu Cydzikom, bliskim krewnym, i stąd rozmaite są w Publiczności wnioski. — Zeby więc wyprowadzić publiczność z opacz nego mniemania, niżej podpisany ma sobie za obowiązek uprzedzić ją, iż rzeczony występcą w żadnym względzie nie jest moim koligatem ani imiennikiem nayprzód: że on zawsze nazywał się Ceyzikiem, a moje nazwisko jest Cydzik; a powtóre, że on, ile wiadomo jest pierwszego rzędu Domom, urodził się nie z oycą Cydzika, ale z zagranicznego przybyłca Ceyzika, który osiadł w tém kraju nie bardzo dawno; iakowe przekonanie koniecznie musi naydywać się w dziele iakie się odbywało o występcy Ceyziku w Dykasteryach Mińskiej Gubernii. — Zaś przodkowie moi i całe Imiennictwo od kilku wieków na mocy Przywilejów nayprzód trzech udzielnych Rosyyskich Xiążąt, a potem Monarchów Polskich z nadaniem Dóbr ziemskich, iakoto: Królowey Bony, niemniej Królow Zygmunta Augusta, i Michała nazywali się nie Ceyzikami, lecz Cydzikami, albo wedle używania w owém czasie Sławiańskiego ięzyka Tydikami. — Tak więc kiedy rzeczony występcą Ceyzik pod żadnym pretextem nie może być uważany za imiennika mego; przeto ja niżej podpisany nim dódyę krokiem przyzwoitým zrzódła z którego

попребленію въ тогдашнѣ вре-
мя Славенского языка Тыдика-
ми; следовашельно помянутый
преступникъ Цейзикъ ни подь
какимъ видомъ неможелъ почи-
пашься однофамильцемъ и род-
ственникомъ моимъ. — То поку-
дова надлежащимъ порядкомъ
открышы будущъ распустившіе
о семъ фальшивые слухи, кото-
рые дали поводъ къ разнымъ не-
сообразнымъ съ истинною за-
ключеніямъ, нижеподписавшійся
проситъ Почтенную публику не
веритъ симъ нелѣпнымъ слухамъ.

*Титулярный Советникъ Петръ
Цыдзикъ.*

rozeszła się wieść niby o moim
z nim pokrewieństwie; z czego
zrodzily się opaczne w publiczno-
ści wnioski, upraszam też publicz-
ność nie wierzyć nikczemnym wra-
żeniom ludzi fałszywemi wieścia-
mi zatrudniających się.

Piotr Cydzik Sowiecnik Tytularny.